PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Prawna

2008/2184(INI)

13.2.2009

OPINIA

Komisji Prawnej

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie stosowania dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich
(2008/2184(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Monica Frassoni

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

A. mając na uwadze, że należy rozpatrzyć projekt sprawozdania okresowego na temat „Studium porównawczego stosowania dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich" zamówionego przez Komisję Prawną i wykonanego przez European Citizen Action Service (ECAS),

1. zauważa, że niektóre przepisy prawa większości państw członkowskich nie są zgodne z literą i duchem dyrektywy, naruszając prawo do swobodnego przemieszczania się i obywatelstwo UE, oraz że krajowa praktyka administracyjna bardzo często w znacznym stopniu utrudnia obywatelom wykonywanie swoich praw;

2. zauważa z rozczarowaniem, że jedynie na Cyprze, w Grecji, Finlandii, Luksemburgu, na Malcie, w Portugalii oraz Hiszpanii transpozycja dyrektywy jest zadowalająca;

3. zauważa, że wskazuje to na fakt, iż Komisja nie jest w stanie zagwarantować, że państwa członkowskie w spójny i natychmiastowy sposób zastosują się do dyrektywy, oraz wyjść naprzeciw dużej liczbie skarg składanych przez obywateli w związku ze stosowaniem dyrektywy; zwraca się do Komisji, żeby opracowała spójną, skuteczną i przejrzystą politykę wykonawczą, która zagwarantuje stosowanie prawa do swobodnego przemieszczania się, oraz żeby przedstawiła tę politykę Parlamentowi; uważa, że brak zasobów ludzkich i finansowych w Komisji, służących transpozycji i stosowaniu dyrektywy, stanowi poważne utrudnienie w wiarygodnym monitorowaniu przez Komisję stosowania dyrektywy we wszystkich państwach członkowskich, a w związku z tym dla jedności prawa w sprawie tak kluczowej dla obywateli UE;

4. zauważa, że niepowodzenie we właściwym stosowaniu dyrektywy przez państwa członkowskie wymaga rozważenia zmiany najbardziej problematycznych przepisów, a mianowicie prawa do wjazdu i pobytu członków rodzin z krajów trzecich, a także wymogu dla obywateli UE przedstawiania wraz z wnioskiem o przyznanie prawa pobytu dodatkowych dokumentów nieprzewidzianych w dyrektywie;

5. zauważa, że praktyka administracyjna niezgodna z prawem wspólnotowym ma znaczący negatywny wpływ na prawa obywateli; zwraca przykładowo uwagę na szybki wzrost liczby różnych dowodów tożsamości i kart pobytu w państwach członkowskich, przez co wykonywanie przez obywateli UE prawa do swobodnego przemieszczania się stało się zagmatwane i męczące; wskazuje, że w Hiszpanii – oprócz zaświadczenia o rejestracji – obywatelom UE wydaje się numer identyfikacyjny dla obcokrajowców, który jest potrzebny do podjęcia pracy lub zarejestrowania się w hiszpańskim systemie ubezpieczeń społecznych, we Francji również utrzymano niejednoznaczną, dobrowolną kartę pobytu obok zaświadczenia o rejestracji wydawanego obywatelom Unii, oraz że w państwach członkowskich, takich jak Republika Czeska, Szwecja i Belgia, władze wymagają dodatkowych dokumentów w celu wydania kart pobytu lub nakładają wymogi, których

nie wymieniono w dyrektywie;

6. zauważa, że transpozycja zasady „wystarczających zasobów” w państwach członkowskich powoduje niepewność wśród obywateli UE, gdyż często definiuje się ją w sposób niejednoznaczny na wszystkich poziomach prawa krajowego; podkreśla, że budzi to poważne wątpliwości, np. w odniesieniu do prawa włoskiego, które wymaga od obywateli UE wykazania, że rzeczywiście posiadają wystarczające środki utrzymania;

7. zauważa, że sytuacja zarejestrowanych partnerów korzystających z postanowień dyrektywy nie zawsze jest jasna, zwłaszcza w krajach, które nie uznają związków partnerskich; zwraca się do Komisji, żeby starannie monitorowała ten istotny aspekt dyrektywy;

8. zauważa, że przeszkody prawne i administracyjne dotyczące członków rodziny z krajów trzecich stanowią olbrzymi problem; zaznacza, że niezgodnie z dyrektywą prawo Zjednoczonego Królestwa uniemożliwia bezwizowy wjazd na jego terytorium członkowi rodziny spoza UE, który posiada kartę pobytu wydaną przez inny kraj, oraz że w praktyce administracyjnej Zjednoczonego Królestwa długie terminy i obszerna dokumentacja w rozpatrywaniu wniosków o wydanie kart pobytu dla członków rodziny będących obywatelami krajów trzecich również stanowią znaczące przeszkody w wykonywaniu prawa do swobodnego przemieszczania się; zwraca uwagę na fakt, że w Estonii obywatele krajów trzecich posiadający kartę pobytu wydaną przez inne państwo członkowskie napotykają na trudności przy próbie wjazdu na terytorium tego kraju, zaś od członków rodziny z kraju trzeciego, składających wniosek o wydanie wizy, wymaga się uiszczenia opłat wizowych; wskazuje, że we Włoszech od obywatela kraju trzeciego składającego wniosek o możliwość połączenia rodziny żąda się wykazania legalności pochodzenia jego środków utrzymania, przy czym ich kwota nie może być niższa od rocznej sumy zasiłku socjalnego;

9. przypomina, że nie wolno powoływać się na klauzulę porządku publicznego w celach gospodarczych lub żeby realizować ogólne cele prewencyjne; zauważa, że w prawie estońskim i węgierskim brakuje wyraźnego wskazania na wyłączenie celów gospodarczych przy wydawaniu nakazu wydalenia oraz że w prawie węgierskim i rumuńskim brakuje jakiegokolwiek wskazania na wyłączenie wcześniejszych wyroków karnych i ogólnych celów prewencyjnych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	12.2.2009
Wynik głosowania końcowego	+: 10 –: 5 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alin Lucian Antochi, Monica Frassoni, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sharon Bowles, Mogens Camre, Brian Crowley, Jean-Paul Gauzès, Kurt Lechner, Georgios Papastamkos